

ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
Π.Κ. & Κ.Δ.

**ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ
ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Η Συντονιστική Επιτροπή της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος κατά τη συνεδρίασή της στις 27-12-2023 αποφάσισε να υποβάλει καταρχάς τις κάτωθι προτάσεις επί του σχεδίου νόμου «*Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας*»

A. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

1) Άρθρο 11 (ΠΚ 80Α):

Η παρ. 1 να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«Κάθε ποινή φυλάκισης μέχρι τριών ετών ....».

Το προβλεπόμενο ανώτατο όριο των δύο ετών για την μετατροπή της ποινής είναι άκρως ανελαστικό και περιορίζει υπέρμετρα την εξουσία του δικαστηρίου να προσαρμόσει την ποινή και τον τρόπο έκτισής της στην προσωπικότητα του καταδικασθέντος. Σημειωτέον ότι υπό τον προϋσχύσαντα ΠΚ η μετατροπή προβλεπόταν για ποινές έως πέντε ετών.

2) Άρθρο 13 (ΠΚ 83):

Να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«Όπου στον νόμο ..... β) αντί για την ποινή της κάθειρξης επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών ή κάθειρξη έως δώδεκα (12) ετών

... δ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα (10) έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ή κάθειρξη έως έξι (6) έτη ...».

Τα προβλεπόμενα ελάχιστα όρια της ποινής στα εδ. β και δ των τριών και των δύο ετών αντιστοίχως είναι δυσανάλογα υψηλά εν όψει του δραστικού περιορισμού με το σ/ν των ορίων της αναστολής και μετατροπής της ποινής και δεν επιτρέπουν την αναγκαία εξατομίκευση της ποινής.

3) Άρθρο 17 (ΠΚ 99):

Το δεύτερο εδάφιο της πρώτης παραγράφου να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«Αν ωστόσο κάποιος, που δεν έχει στο παρελθόν καταδικαστεί αμετάκλητα με μία ή περισσότερες αποφάσεις σε ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη για κακούργημα ή εκ δόλου πλημμέλημα, καταδικαστεί σε ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, ...».

Το προβλεπόμενο ανώτατο όριο του ενός έτους για την αναστολή της ποινής είναι άκρως ανελαστικό και περιορίζει υπέρμετρα την εξουσία του δικαστηρίου να προσαρμόσει την ποινή και τον τρόπο έκτισής της στην προσωπικότητα του καταδικασθέντος.

Επιπλέον, ο άνευ διακρίσεως αποκλεισμός της αναστολής εκτελέσεως της ποινής επί προηγούμενης καταδίκης ακόμη και για εξ αμελείας πλημμέλημα, το οποίο ενδέχεται μάλιστα να είναι κατά την φύση του τελείως άσχετο με την υπό κρίση πράξη, αντιβαίνει στην θεμελιώδη αρχή της εξατομίκευσης της ποινής και καθιστά υποχρεωτικό τον εγκλεισμό στην φυλακή καταδικασθέντων για τους οποίους αυτός εμφανώς αντενδείκνυται.

4) Άρθρο 18 (ΠΚ 101 παρ. 2):

Η παρ. 2 να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής καταστεί αμετάκλητη καταδίκη για έγκλημα που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η ποινή που επιβλήθηκε με μια ή περισσότερες αποφάσεις

για κακούργημα ή εκ δόλου πλημμέλημα υπερβαίνει συνολικά τα δύο (2) έτη, ...».

Η αναδιατύπωση εναρμονίζει την διάταξη με την προτεινόμενη αναδιατύπωση του άρθρου 99 ΠΚ (βλ. αμέσως ανωτέρω).

5) Άρθρο 34 (ΠΚ 265Α):

Να διαγραφεί.

Η προβλεπόμενη στο προτεινόμενο άρθρο 265Α άνευ διακρίσεως δήμευση συνιστά απαγορευμένη από το Σύνταγμα γενική δήμευση (άρθρο 7 παρ. 3), καθ' όσον δεν συνδέεται με τις προϋποθέσεις της δήμευσης ως παρεπόμενης ποινής (ΠΚ 68) ή μέτρου ασφαλείας (ΠΚ 76) αλλ' επιβάλλεται αυτοτελώς ως επιπλέον ασυνάρτητη προς το έγκλημα του εμπρησμού ποινή. Ομοίως, αντιβαίνει στα άρθρα 17 και 49 παρ. 3 ΧΘΔΕΕ και στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

6) Άρθρο 37 (ΠΚ 302):

Η παρ. 1 να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«Όποιος από αμέλεια σκότωσε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους».

Το προβλεπόμενο κατώτατο όριο της φυλάκισης των δύο ετών είναι δυσανάλογα υψηλό, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη του περιπτώσεις στις οποίες συντρέχει υψηλός βαθμός συνυπαιτιότητας του θύματος (ιδίως σε τροχαία ατυχήματα) και άλλες μειωτικές του βαθμού της αμέλειας του κατηγορουμένου περιστάσεις. Σημειωτέον ότι στον προΐσχύσαντα ΠΚ προβλεπόταν ελάχιστη ποινή τριών μηνών (όπως και στον ισχύοντα).

Η παρ. 2 να διαγραφεί ως περιττή (βλ. άρθρο 104B περίπτωση γ' ΠΚ).

Η δικαστική άφεση της ποινής για την περίπτωση που ρυθμίζει η προτεινόμενη παρ. 2 εμπίπτει στην περίπτωση γ' του ισχύοντος άρθρου 104B ΠΚ, το οποίο παρείδαν, προφανώς, οι συντάκτες του Σ/Ν.

7) Άρθρο 44 (ΠΚ 363):

Να διαγραφεί το δεύτερο εδάφιο.

Ο ορισμός της έννοιας του «τρίτου» στο αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης δεν είναι έργο του νομοθέτη αλλά της νομολογίας και της επιστήμης. Με το ζήτημα αυτό ασχολήθηκε πρόσφατα η **Ολομέλεια του Αρείου Πάγου (απόφαση 3/2021)**, η οποία έκρινε ότι ως τρίτοι θεωρούνται και οι δημόσιοι λειτουργοί κ.α. που ασκούν τα καθήκοντά τους στο πλαίσιο δίκης.

Κατόπιν αυτού, η προτεινόμενη προσθήκη είναι τουλάχιστον άκομψη αλλά και άκρως προβληματική, καθόσον αναμένεται να αποχαλινώσει τους αντιδικούντες οι οποίοι θα μπορούν ατιμωρητί να συκοφαντούν αλλήλους.

8) Άρθρο 101 περ. α (ΠΚ 362):

Να μην καταργηθεί το αδίκημα της απλής δυσφήμισης.

Η προτεινόμενη κατάργηση της απλής δυσφήμισης ως αξιόποινης πράξης είναι ακατανόητη. Ο ΠΚ (τόσον ο προϊσχύσας όσον και ο ισχύων) προστατεύουν την τιμή και την υπόληψη με ένα προσεκτικά εναρμονισμένο πλέγμα διατάξεων που εξασφαλίζουν την ορθή ισορροπία μεταξύ της ελευθερίας της έκφρασης και της προστασίας της τιμής και της υπόληψης που δικαιούνται «απόλυτης» προστασίας σύμφωνα με το Σύνταγμα (άρθρο 5 παρ. 2). Οι διατάξεις αυτές έχουν τύχει πλήρους επεξεργασίας από την νομολογία των ποινικών και των αστικών δικαστηρίων και εφαρμόζονται χωρίς προβλήματα.

Η σχεδιαζόμενη νομοθετική επέμβαση ανατρέπει πλήρως το κατά τα ανωτέρω ισορροπημένο σύστημα προστασίας και επιτρέπει την ατιμωρητί προβολή συκοφαντικών ισχυρισμών με ενδεχόμενο δόλο αλλά και την διάδοση αληθών γεγονότων που ανάγονται στην συνταγματικώς προστατευόμενη ιδιωτική και οικογενειακή ζωή (άρθρο 9 παρ. 1 εδ β' Συντάγματος).

9) Άρθρο 4 (ΠΚ 42 παρ. 1):

Να διαγραφεί το δεύτερο εδάφιο.

Η απόπειρα ενέχει πάντοτε μειωμένο άδικο σε σύγκριση με το τετελεσμένο έγκλημα, δεδομένου ότι ελλείπει το αξιόποινο αποτέλεσμα της πράξης ή παράλειψης του υπαιτίου. Ο ΠΚ κλιμακώνει το άδικο της πράξης επί τη βάσει αντικειμενικών κριτηρίων (αντικειμενικό άδικο) και, επομένως, η δυνητική επιβολή πλήρους ποινής στην απόπειρα δημιουργεί ενδοσυστηματική αντίφαση και εγείρει ζητήματα αντισυνταγματικότητας.

10) Άρθρο 5 (ΠΚ 47):

Να διαγραφεί το τρίτο εδάφιο.

Η απλή συνέργεια -σε αντίθεση προς την άμεση, η οποία με την προτεινόμενη διάταξη επανέρχεται στην παλαιά διευρυμένη μορφή της- ενέχει πάντοτε σαφώς μειωμένο άδικο σε σύγκριση με τις άλλες μορφές συμμετοχής. Η πρόβλεψη δυνητικής επιβολής πλήρους ποινής στον απλό συνεργό με το αδόκιμο και αόριστο κριτήριο της «σημαντικότητας» της πράξης του προκαλεί δογματική σύγχυση, ανασφάλεια δικαίου και εγείρει ζητήματα αντισυνταγματικότητας.

11) Άρθρο 14 (ΠΚ 84 παρ. 2):

Η περίπτωση α) να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«α) το ότι ο υπαίτιος έζησε ως τον χρόνο που έγινε το έγκλημα σύννομο βίο».

Η προβλεπόμενη επαναφορά της προϋσχύσασας διατύπωσης του εν λόγω ελαφρυντικού θα προκαλέσει τα γνωστά προβλήματα (ανεπίτρεπτες στο ποινικό δίκαιο φιλελεύθερης έννομης τάξης ηθικ(κολογικ)ές αξιολογήσεις, ανασφάλεια δικαίου, άνιση μεταχείριση κατηγορουμένων κ.λπ.) που είχαν οδηγήσει στην αλλαγή της με τον ΠΚ του 2019. Ήδη την έννοια του συννόμου βίου υπό τον ισχύοντα ΠΚ έχει αποσαφηνίσει η νομολογία με επικεφαλής την **Ολομέλεια του Αρείου**

Πάγου (απόφαση 2/2022). Κατόπιν αυτού, η προτεινόμενη τροποποίηση είναι στο σημείο αυτό άκομψη, άστοχη και εμφανώς περιττή.

B. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1) Άρθρο 74 (336 παρ. 2 ΚΠΔ):

Προτείνεται η διατήρηση της ισχύουσας διάταξης.

Η προτεινόμενη υποχρέωση του δικαστηρίου να υποβάλει πειθαρχική αναφορά σε βάρος δικηγόρου σε περίπτωση σοβαρής διατάραξης της συνεδρίασης ή προσβλητικής συμπεριφοράς είναι περιττή, αφού προβλέπεται ήδη στο άρθρο 155 Ν. 4194/2013 (Κώδικας Δικηγόρων).

2) Άρθρο 76 (349 ΚΠΔ):

Προτείνεται η διατήρηση της ισχύουσας, όπως αυτή διαμορφώθηκε με το Ν. 4947/2022.

Ο περιορισμός του αριθμού των αναβολών λόγω κωλύματος του συνηγόρου σε μία και μοναδική πέραν του ότι εκφράζει μια αδικαιολόγητη δυσπιστία ως προς την ειλικρίνεια των αιτημάτων αναβολής των συνηγόρων, κινείται σε ένα δικαιοπολιτικώς ευαίσθητο εδίο, που άπτεται το κατοχυρωμένου στην ΕΣΔΑ άρθρο 6 παρ. 3 περ. γ' ΕΣΔΑ δικαιώματος του κατηγορουμένου να αναθέτει την υπεράσπισή του σε συνηγόρο της επιλογής του, το οποίο δεν είναι δυνατόν αντιπαραβάλλεται με την ανάγκη αποφυγής γραφειοκρατικών διαδικασιών ή την ταλαιπωρία των παραγόντων της ποινικής. Πρωτοτυπία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η υποχρέωση καταβολής παραβόλου για την παραδεκτή υποβολή του αιτήματος αναβολής λόγω κωλύματος του συνηγόρου. Η ρύθμιση εξυπηρετεί ξένους προς την απονομή του δικαίου δημοσιονομικούς σκοπούς και παρακωλύει την ελεύθερη άσκηση του λειτουργήματος του συνηγόρου, αφού τιμωρεί αδικαιολόγητα το συνηγόρο (και σε τελική ανάλυση τον εντολέα που θα επωμισθεί το κόστος), που χωρίς ευθύνη του τυχαίνει να έχει παράλληλες επαγγελματικές υποχρεώσεις. Αποτελεί υποχρέωση του δικαστηρίου η

ενδεδεγμένης εξέτασης και η αιτιολογημένη απόρριψη τυχόν αβάσιμων ή καταχρηστικών αιτημάτων αναβολής εκ μέρους των συνηγόρων.

3) Άρθρο 77 (404 ΚΠΔ):

Προτείνεται η διατήρηση της διάταξης στην ισχύουσα μορφή της

Η γενική αναφορά στη αρμοδιότητα του ΜΟΔ για την κύρια ποινή θα δημιουργήσει σύγχυση ως προς το κρίσιμο ζήτημα αν οι ένορκοι συμμετέχουν στην απόφαση για την αναγνώριση ή μη ελαφρυντικών περιστάσεων, ενόψει της προτεινόμενης κατάργησης της ισχύουσας παρ. 1 περ. α' του άρθρου 404 παρ. 1 ΚΠΔ, κατά το οποίο το ΜΟΔ αποφαινεται για τους λόγους αύξησης ή μείωσης της ποινής. Περαιτέρω η προτεινόμενη κατάργηση της αρμοδιότητας των ενόρκων για την επιβολή παρεπομένων ποινών ή μέτρων ασφαλείας, για τη συνολική ποινή ή για τη μετατροπή ή αναστολή της ποινής εκφράζει μια αδικαιολόγητη δυσπιστία ως προς τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη δικαιοδοτική λειτουργία του ΜΟΔ και μάλιστα σε ζητήματα που οι ένορκοι ευχερώς μπορούν να κρίνουν.

4) Άρθρο 63 (215 ΚΠΔ):

Προτείνεται η απάλειψη της προστιθέμενης παρ. 5 , κατά την οποία δεν καλούνται στο ακροατήριο αστυνομικοί και λοιποί ανακριτικοί υπάλληλοι που έχουν καταθέσει στην προδικασία, αλλά αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις τους

Η προτεινόμενη ρύθμιση είναι ευθέως αντίθετη στο άρθρο 6 παρ. 3 εδ. δ' ΚΠΔ που κατοχυρώνει το δικαίωμα του κατηγορουμένου να εξετάζει δια ζώσης στο ακροατήριο τους μάρτυρες κατηγορίας, στους οποίους αναμφίβολα περιλαμβάνονται οι αστυνομικοί και ανακριτικοί υπάλληλοι. Η διάταξη υποβαθμίζει σημαντικά το δείκτη δικαιοσύνης της ποινικής διαδικασίας και θα οδηγήσει με βεβαιότητα σε καταδίκες της χώρας μας από το ΕΔΔΑ.

5) Άρθρο 81 (500 ΚΠΔ):

Προτείνεται η απόλειψη της δυνατότητας του Εισαγγελέα να παραλείπει την κλήτευση μαρτύρων, αν κρίνει ότι αρκεί η ανάγνωση των καταθέσεών τους.

Η προτεινόμενη ρύθμιση παραβλέπει η έφεση οδηγεί σε πλήρη επανεξέταση της υπόθεσης και εκ νέου αξιολόγηση όλων των αποδεικτικών μέσων. Η (ανέλεγκτη) ευχέρεια του Εισαγγελέα να παραλείπει την κλήτευση και επανεξέταση ουσιαστικών μαρτύρων θα μετατρέψει τη δευτεροβάθμια δίκη σε δίκη εγγράφων σε βάρος όχι μόνο των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, αλλά και της διερεύνησης της ουσιαστικής αλήθειας.

6) Άρθρο 61 (115 ΚΠΔ):

Η αρμοδιότητα του Μονομελούς Πλημ/κείου διευρύνεται σε υπερβολικό βαθμό με αποτέλεσμα (πέραν των παράπλευρων συνεπειών σε σχέση με την προκαταρκτική εξέταση και την προσφυγή κατά του κλητηρίου θεσπίσματος που επισημάνθηκαν ανωτέρω) να καθίσταται αυτό το δικαστήριο σχεδόν ο αποκλειστικός φορέας της πρωτοβάθμιας εκδίκασης των πλημμελημάτων.

Για το λόγο αυτό προτείνεται η θέσπιση υποχρεωτικής παράστασης δικηγόρου ενώπιον του Μονομελούς Πλημ/κείου προς υπεράσπιση του κατηγορουμένου και η ενίσχυση της αρμοδιότητας του Τριμελούς Πλημ/κείου και σε κάθε περίπτωση η αποσύνδεση της προκαταρκτικής εξέτασης και της προσφυγής κατά του κλητηρίου θεσπίσματος από την αρμοδιότητα του Τριμελούς Πλημ/κείου κατά τα προαναφερθέντα.

7) Άρθρο 54 (43 ΚΠΔ):

Προτείνεται να προστεθεί η υποχρέωση διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης και δυνατότητας προσφυγής κατά του κλητηρίου θεσπίσματος στα πλημμελήματα που μέχρι σήμερα υπάγονταν στη αρμοδιότητα του Τριμελούς Πλημ/κείου.

Μια παράπλευρη συνέπεια της διεύρυνσης της αρμοδιότητας του Μονομελούς Πλημ/κείου και της αντίστοιχης συρρίκνωσης εκείνης του Τριμελούς Πλημ/κείου είναι η κατάργηση της υποχρεωτικής προκαταρκτικής εξέτασης σε μεγάλο αριθμό σοβαρών πλημμελημάτων καθώς και της δυνατότητας προσφυγής κατά του κλητηρίου θέσπισματος. Για το λόγο αυτό προτείνεται να προστεθεί στο άρθρο 43 ΚΠΔ ότι είναι υποχρεωτική η διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης στα πλημμελήματα που τιμωρούνται με μέγιστη ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών ή με βάση το προϊσχύσαν κριτήριο με ελάχιστη ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών. Αντίστοιχη πρόβλεψη πρέπει να υπάρξει και στο άρθρο 322 ΚΠΔ.

8) Άρθρο 71 (309 παρ. 1 ΚΠΔ):

Προτείνεται η απευθείας παραπομπή των κακουργημάτων στο ακροατήριο να περιορισθεί στα εγκλήματα που αναφέρονται στο ισχύουσα διάταξη.

Η ένταξη όλων των κακουργημάτων που προβλέπονται σε ειδικούς ποινικούς νόμους στο μηχανισμό της απευθείας παραπομπής στο ακροατήριο δεν έχει εσωτερική συνοχή και είναι ανορθολογική. Τα εγκλήματα των ειδικών ποινικών νόμων (π.χ. νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, αρχαιότητες, απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ) καθώς και τα προβλεπόμενα στο 13^ο και 14^ο κεφάλαιο του ΠΚ δεν έχουν ούτε την αποδεικτική ευκολία ούτε τη μαζικότητα που θα δικαιολογούσαν την παράκαμψη της ενδιάμεσης διαδικασίας. Θα δημιουργηθεί χωρίς αποχρώντα λόγο ένα ανορθολογικό σύστημα παραπομπής δύο ταχυτήτων, όπως προκύπτει από τα ακόλουθα παραδείγματα: Η κακουργηματική απάτη σε βάρος ιδιώτη ή σε βάρος του Δημοσίου θα παραπέμπεται με βούλευμα, ενώ η απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ θα παραπέμπεται με κλητήριο θέσπισμα. Η απάτη, πλαστογραφία, υπεξαίρεση κλπ σε βάρος ιδιώτη θα παραπέμπεται με βούλευμα (τιμώρηση μέχρι 10 έτη), αν όμως τυχαίνει να συνοδεύεται και από κακουργηματική νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (κάθειρξη μέχρι 15 έτη) θα παραπέμπεται με κλητήριο θέσπισμα.

Περαιτέρω, η δυνατότητα απευθείας παραπομπής στο ακροατήριο των κακουργημάτων του προβλέπονται στο 13^ο και 14^ο κεφάλαιο του ΠΚ καθώς και εκείνα επί των οποίων έχει επιληφθεί η Ολομέλεια των Εφετών κατ' άρθρο 28 παρ. 2 ΚΠΔ δημιουργεί την εντύπωση ότι προεπιλέγεται ο τρόπος παραπομπής στο ακροατήριο εκκρεμών υποθέσεων που απασχολούν την τρέχουσα επικαιρότητα.

Γενικότερα παρατηρείται ότι η διεύρυνση της απευθείας κλήσης των κακουργημάτων στο ακροατήριο θα αυξήσει με βεβαιότητα τον όγκο των υποθέσεων που παραπέμπονται στο ακροατήριο με συνέπεια την επιβράδυνση της ακροαματικής διαδικασίας.

9) Άρθρο 70 (303 ΚΠΔ).

Προτείνεται η απόλειψη της προστιθέμενης παρ. 10, κατά την οποία το αίτημα του κατηγορουμένου υποβάλλεται άπαξ καθ' όλα τα στάδια της ποινικής δίκης.

Ο περιορισμός αυτός είναι πρακτικώς ανεφάρμοστος. Εφόσον προβλέπεται η καταστροφή του αιτήματος της αποτυχημένης διαπραγμάτευσης, θα είναι αδύνατη η διαπίστωση της τυχόν υποβολής του αιτήματος σε προγενέστερο διαδικαστικό στάδιο, ώστε να τηρηθεί ο κανόνας της άπαξ άσκησης.

Προτείνεται για την ενίσχυση του θεσμού της ποινικής διαπραγμάτευσης να προβλεφθούν με κατάλληλη τροποποίηση του άρθρου 105B ΠΚ ευνοϊκότερες προϋποθέσεις υφ' όρον απόλυσης των καταδικασθέντων κατόπιν ποινικής διαπραγμάτευσης. Θα μπορούσε αντί της προβλεπόμενης σήμερα έκτισης των 3/5 σε περιπτώσεις φυλάκισης ή πρόσκαιρης κάθειρξης να προβλεφθεί έκτιση των 2/5.

10) Άρθρο 80 (497 παρ. 8 ΚΠΔ).

Προτείνεται η απόλειψη:

A) Της πρόβλεψης ότι η άσκηση ποινικής δίωξης ή η καταδίκη για κακούργημα ή πλημμέλημα που επισύρει ποινή φυλάκισης

τουλάχιστον τριών μηνών για πράξη που τέλεσε ο κατηγορούμενος κατά το χρόνο της αναστολής αποτελεί λόγο άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος της έφεσης

Η προτεινόμενη διάταξη θεσπίζει ένα χρόνο δοκιμασίας του κατηγορουμένου κατά το χρόνο διάρκειας του ανασταλτικού αποτελέσματος της έφεσης κατ' αντιστοιχία με τα ισχύοντα στα άρθρα 102 και 108 ΠΚ για την άρση της αναστολής και της υφ' όρον απόλυσης σε περίπτωση εκ νέου καταδίκης για έγκλημα που τελέσθηκε κατά το χρόνο της αναστολής ή της υφ' όρον απόλυσης. Παραβλέπεται ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης είναι αμιγώς δικονομικός θεσμός που αποβλέπει αποκλειστικά στην εξασφάλιση της παρουσίας του κατηγορουμένου στη δευτεροβάθμια δίκη και δεν συνδέεται με τις ουσιαστικού ποινικού δικαίου σταθμίσεις που διέπουν την άρση της αναστολής ή της υφ' όρον απόλυσης

B) Της πρόβλεψης ότι δεν χορηγείται εκ νέου ανασταλτική δύναμη επί καταδίκης σε ποινή φυλάκισης άνω του έτους για πράξη που τελέσθηκε κατά το χρόνο της αναστολής.

Η προτεινόμενη διάταξη διασπά αδικαιολόγητα τον κανόνα ότι σε ποινές φυλάκισης ο κανόνας είναι η χορήγηση της αναστολής και αποκλείει αδικαιολόγητα την αναστολή εκτέλεσης ποινών μικρού ύψους ακόμη και όταν συντρέχει υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη.

Προτείνεται να προστεθεί στην παρ. 4 του άρθρου 497 ΚΠΔ τρίτο εδάφιο ως εξής:

«Όπου στον νόμο προβλέπεται απαγόρευση της ανασταλτικής δύναμης της έφεσης κατά καταδικαστικής απόφασης για κακούργημα ή πλημμέλημα, το δικαστήριο μπορεί κατ' εξαίρεση να αποφασίσει με ειδική αιτιολογία ότι η έφεση θα έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα αν κρίνει ότι η άμεση εκτέλεση της ποινής δεν είναι απαραίτητη για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση εγκλημάτων ή θα επιφέρει στον καταδικασθέντα υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη».

11) Άρθρο 69 (291 παρ. 3 ΚΠΔ):

Προτείνεται η διατήρηση της διάταξης στην ισχύουσα μορφή της

Η αντικατάσταση της γραπτής γνώμης του Εισαγγελέα πριν από την έκδοση της διάταξης του ανακριτή για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης ή των περιοριστικών όρων με την προφορική ακρόαση του Εισαγγελέα αφενός υποβαθμίζει το ρόλο του Εισαγγελέα κατά το στάδιο της ανάκρισης και αφετέρου στερεί από τον ανακριτή ένα χρήσιμο σημείο αναφοράς για τη διαμόρφωση της κρίσης του.

Επιφυλάσσεται να επανέλθει με περαιτέρω προτάσεις και θέσεις μετά τη Συνεδρίαση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Χώρας που θα λάβει χώρα στις 5-1-2024.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Κ. ΒΕΡΒΕΣΟΣ